

ΘΕΜΑ Α

A1.

Σύμφωνα με το κείμενο το ταξίδι έχει πολλά ατομικά οφέλη. Ειδικότερα, συνιστά μέσο πνευματικής ανύψωσης, ψυχικής και σωματικής εκτόνωσης, αλλά και ευτυχίας, ιδιαίτερα σε μία απαιτητική και αγχωτική εποχή, στην οποία ο άνθρωπος παραμελεί τη φροντίδα του εαυτού του. Έτσι, το ταξίδι λειτουργεί ως γνωριμία με τον εαυτό και τον κόσμο, αφού προσφέρει καινούργιες εμπειρίες, αναμνήσεις και ποικίλα πολιτιστικά ερεθίσματα.

B 1.

1. β
2. β
3. α
4. α
5. γ

B2α. Πρόθεση να αποδείξει, να πείσει για την αξία του ταξιδιού ως μέσο πνευματικής και ψυχικής ολοκλήρωσης.

Τρόπος ανάπτυξης: αιτιολόγηση, διαρθρωτική φράση «και αυτό γιατί».

B2β.

έτσι ώστε → αποτέλεσμα, σκοπός

Αν και → εναντίωση

Ή → διάζευξη

Καθώς και → προσθήκη

Συμπερασματικά → συμπέρασμα

B3. Βιωματικός χαρακτήρας

Α' ενικό (πηγαίνω, συλλογίζουμαι) ή και **α' πληθυντικό** (φτάσαμε, μπαίνουμε)→ προσωπική εμπειρία

Περιγραφή/ εικόνες («τα ανάγλυφα... ένωση»)→ αποτυπώνεται η εικόνα που αντικρίζει ο ήρωας

Αφήγηση («Φτάσαμε... Φαραώ»)

Αναστοχασμός/προσωπικές σκέψεις («Συλλογίζουμαι...Ελλήνων!»)

ΘΕΜΑ Γ

Στο ποίημα του Κωστή Παλαμά " Το ταξίδι " λειτουργεί ως «μια παράξενη» σανίδα σωτηρίας, η οποία προσφέρει απομόνωση από εξωτερικά ερεθίσματα και επαφή με ανθρώπους. Ο καημός που νιώθει **παρομοιάζεται** με θηλιά που του σφίγγει το λαιμό, με φίδι που του δαγκώνει την καρδιά, ώστε να αισθητοποιηθεί η δυσφορία, η απελπισία που νιώθει και τελικά το οδηγεί στην έντονη επιθυμία της φυγής, ενός ταξιδιού " χωρίς τελειωμό", χωρίς επιστροφή. Ονειρεύεται , επιθυμεί βαθιά, όπως δηλώνει η **υποτακτική έγκλιση**, να τραβά το δρόμο του αργά, στο δικό του ρυθμό, αλλά να μην εμπλέκεται με τον άνθρωπο, παρά μόνο αν είναι τυφλός ή βουβός, χωρίς αισθήσεις, χωρίς διάθεση για επικοινωνία. Αυτή τη διάθεση για απομόνωση από τα εξωτερικά ερεθίσματα και το συνάνθρωπο αποδίδουν παραστατικά **τα επίθετα κι οι μετοχές** που περιγράφουν το τοπίο που φαντάζεται: πλατιά ερημιά, κλεισμένα σπίτια, σβησμένα τζάκια . Το ταξίδι θα του προσφέρει διαρκή κίνηση, ενώ η επιθυμία του φαίνεται να αντικατοπτρίζει τον άδειο κι έρημο εσωτερικό του κόσμο, εξαιτίας μιας αβάσταχτης ερωτικής απογοήτευσης, που τον οδηγεί στην ανάγκη να απομακρυνθεί από τη γυναίκα ή την αγάπη(«και κάτου γυναίκα καμία» «αγάπη», από σε να χαθώ»). Η συναισθηματική του ένταση και φόρτιση αντανακλάται στη χρήση των **θαυμαστικών**, όταν πιθανολογεί πως αν βρεθεί σε αυτό το πολυπόθητο ταξίδι, " το ατελείωτο, έρμο , σ' άγνωστη χώρα " θα έχει πια λυτρωθεί από την περίσσια του λαχτάρα να χαθεί από την αγάπη, από τον έρωτα του.

Αν προσωπικά βρισκόμουν σε μια τόσο έντονη συναισθηματική κατάσταση βιώνοντας την ανάγκη αποσύνδεσης από τον άνθρωπο και την υπέρτατη αξία της αγάπης και του έρωτα , θα ενεργούσα διαφορετικά. Θα μου έδινα κάποιο χρόνο αποστασιοποίησης, αλλά σύντομο. Κι αυτό γιατί θεωρώ πως ο άνθρωπος μόνο αλληλοεπιδρώντας, ως κοινωνικό ον, μπορεί να γνωρίσει τον εαυτό του και τον άλλο, και έτσι να ευτυχήσει. Θα προσπαθούσα λοιπόν, να στρέψω το φακό στον εαυτό μου, να αυτό βελτιωθώ και να δοθώ στον άνθρωπο.

*Το θέμα μπορεί να προσεγγιστεί και ως ανάγκη του ανθρώπου για απομόνωση, αποφυγή εξωτερικών ερεθισμάτων όχι κατά ανάγκη εξαιτίας ερωτικής απογοήτευσης.

ΘΕΜΑ Δ

Προσωπικό ύφος, κυριαρχία α' ενικού

Τίτλος: καθημερινά ταξίδια εκτόνωσης και αναψυχής

Α' ζητούμενο:

Συμφωνούμε με τη θέση γιατί:

Γνωριμία με τον εαυτό, επαναπροσδιορισμός των επιθυμιών, διαχείριση της προσωπικής ζωής, αυτοκριτική

Ψυχαγωγία, επαφή με το νέο, τη φύση, τον πολιτισμό

Αλληλεπίδραση με άλλους ανθρώπους, πολιτισμούς, εμπλουτισμός του εαυτού, ανακάλυψη ενδιαφερόντων

B' ΖΗΤΟΥΜΕΝΟ

1. Φίλοι, κοινωνικοποίηση → μοίρασμα σκέψεων, συναισθημάτων, προβληματισμών, κοινές εμπειρίες, κατανόηση
2. Αθλητισμός → σωματική, ψυχική εκτόνωση, ευεξία, συγκέντρωση στον στόχο
3. Τέχνες → επαφή με ποικίλα ερεθίσματα, καλλιέργεια συναισθηματικής νοημοσύνης, ηθικοποίηση
4. Επαφή με τη φύση → αρμονία της φύσης, ισορροπία
5. Εθελοντισμός → ηθική ικανοποίηση, αίσθηση ότι προσφέρουμε